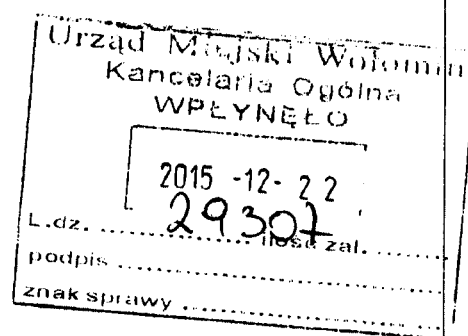

ANALIZA FORMALNO-PRAWNA

zamówionego przez Miejski Zakład Oczyszczania w Wołominie Sp. z o.o.

dokumentu pod nazwą:

**„FORMALNO-PRAWNE ODNIESIENIE SIĘ DO TREŚCI „EKSPERTYZY POD
KĄTEM WPŁYWU NA ŚRODOWISKO STAREJ KWATERY SKŁADOWISKA
ODPADÓW ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W STARYCH LIPINACH”**

Zamawiający: Gmina Wołomin

Opracował: r. pr. Jacek Babczyński

Warszawa, grudzień 2015

r. pr. Jacek Babczyński – radca prawny z ponad 11-letnim doświadczeniem w realizacji inwestycji infrastrukturalnych. Absolwent WPIA Uniwersytetu Warszawskiego. Posiada również dyplomy University of Florida oraz Erasmus University Rotterdam. Pracował w EDP Renewables (Energias de Portugal Group) na stanowisku General Counsel, gdzie nadzorował procesy inwestycyjne w energetykę odnawialną. Nadzorował realizację największej w Polsce elektrowni wiatrowej składającej się z 60 turbin. Następnie pracował dla Alpine Energie jako dyrektor ds. rozwoju projektów energetycznych. Nadzorował również inwestycje w instalacje przetwarzania odpadów. Przeprowadził szereg audytów inwestycji infrastrukturalnych. Doradza firmom we wdrażaniu nowych technologii przetwarzania odpadów. Współpracuje z Politechniką Częstochowską. O wielu lat Członek Rady Programowej Forum Inwestycji Infrastrukturalnych oraz konferencji Europower.

I. WSTĘP

1. CEL ANALIZY

Niniejsza analiza została przygotowana na zlecenie Gminy Wołomin i jej celem jest formalno-prawne odniesienie się do zamówionego przez Miejski Zakład Oczyszczania w Wołominie Sp. z o.o. dokumentu pod nazwą:
FORMALNO-PRAWNE ODNIESIENIE SIĘ DO TREŚCI „EKSPERTYZY POD KĄTEM WPŁYWU NA ŚRODOWISKO STAREJ KWATERY SKŁADOWISKA ODPADÓW ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W STARYCH LIPINACH” (zwane dalej: Uwagi do Ekspertyzy)

Niniejsza Analiza została sporządzona w oparciu o dokumenty i informacje przekazane przez Zamawiającego. W związku z tym należy zastrzec, że wnioski zawarte w niej odnoszą się wyłącznie do tych informacji i dokumentów oraz oparte są na najlepszej wiedzy zarówno z zakresu problematyki prawa, jak i interpretacji tekstów. W przypadku ewentualnego ujawnienia się nowych, nieznanych dotychczas okoliczności, wszystkie lub niektóre wnioski mogą wymagać dodatkowej analizy.

2. DEFINICJE:

Decyzja środowiskowa - decyzja Burmistrza Wołomina nr 347/13 z dnia 25 listopada 2013 r., znak WOŚ.6220.20.2012, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin, w miejscowości Stare Lipiny.

Pozwolenie na budowę - decyzja Starosty Wołomińskiego o pozwoleniu na budowę nr 1108p/2014 z dnia 29 sierpnia 2014 r., znak: WAB.6740.2.1.29.2014.

Pozwolenie na użytkowanie - decyzja Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Wołominie udzielającej pozwolenia na użytkowanie nr 348/2015, z dnia 13 maja 2015 r., znak: ZUW.70032-3.6.496.2015 MK.

Studium - Uchwała nr VIII-95/2011 Rady Miejskiej w Wołominie z dnia 14 października 2011.

Ekspertyza - „EKSPERTYZA POD KĄTEM WPŁYWU NA ŚRODOWISKO STAREJ KWATERY SKŁADOWISKA ODPADÓW ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W STARYCH LIPINACH” przygotowana przez Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska Sp. z o.o., 40-158 Katowice, ul. Owocowa 8.

Uwagi do Ekspertyzy - zamówiony przez Miejski Zakład Oczyszczania w Wołominie Sp. z o.o. dokument pod nazwą: **FORMALNO-PRAWNE ODNIESIENIE SIĘ DO TREŚCI „EKSPERTYZY POD KĄTEM WPŁYWU NA ŚRODOWISKO STAREJ KWATERY SKŁADOWISKA ODPADÓW ZNAJDUJĄCEGO SIĘ W STARYCH LIPINACH”**

Analiza – niniejsza analiza

Inwestycja/Przedsięwzięcie - rozbudowa Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin, w miejscowości Stare Lipiny

II. ANALIZA FORMALNO-PRAWNA

Przedstawiona poniżej Analiza podzielona została tytułami odpowiadającymi tytułom poszczególnych rozdziałów zawartych w Uwagach do Ekspertyzy.

Ad 2. „ANALIZA WYKONANYCH PRAC W RAMACH PRZEDSIĘWZIĘCIA”

Pomimo twierdzeń autorów Uwag do Ekspertyzy:

- nie powstał magazyn odpadów betonowych i budowlanych o powierzchni ok. 2900 m² - **na terenie Inwestycji brak jest obiektu o takiej powierzchni i takim przeznaczeniu,**
- nie powstał magazyn gleby i ziemi o powierzchni ok. 4600 m² - **na terenie Inwestycji brak jest obiektu o takiej powierzchni i takim przeznaczeniu,**
- nie powstał plac załadunku z placem manewrowym przed halą przyjęć odpadów o powierzchni ok. 4200 m² - **na terenie Inwestycji brak jest obiektu o takiej powierzchni i takim przeznaczeniu,**
- nie powstało pole odkładcze wstępnie rozdrobionych odpadów o powierzchni ok. 450m² - **na terenie Inwestycji brak jest obiektu o takiej powierzchni i takim przeznaczeniu.**

Fakt, że MZO Wołomin wykorzystuje do funkcji magazynowania utwardzone grunty nie powoduje, że wyżej wskazane obiekty zostały wybudowane.

Z wniosku o udzielenie pozwolenia na budowę nie wynika, że MZO Wołomin planował II Etap Inwestycji. Z załącznika do wniosku o pozwolenie na budowę pn. „Projekt zagospodarowania terenu” wynika natomiast, że **MZO Wołomin planował realizację jedynie obiektów, które zostały wybudowane.**

Ad 3. „ANALIZA POD KĄTEM ZGODNOŚCI Z PRAWEM POZWOLEŃ WYDANYCH DLA PRZEDMIOTOWEJ INWESTYCJI

Ad 3.1. STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY WOŁOMIN

1. Ekspertyza, co zostało wskazane punkcie 1 „Cel i zakres opracowania”, zgodnie z umową zawartą z Gminą Wołomin, miała obejmować:

- analizę zgodności prac w ramach przedsięwzięcia pod nazwą „Rozbudowa Zakładu Zagospodarowania Odpadów MZO Wołomin oraz
- analizę pod kątem zgodności z prawem dokumentów: decyzji środowiskowej, pozwolenia na budowę oraz pozwolenia na użytkowanie, jak również Uchwały nr VIII-95/2011 Rady Miejskiej w Wołominie z dnia 14 października 2011.

Przygotowana Ekspertyza obejmuje wszystkie wskazane w umowie analizy.

2. Mamy wrażenie, że autorzy Uwag do Ekspertyzy nie zapoznali się z jej treścią. Na przykład stwierdzenie w Uwagach do Ekspertyzy: *„Mając na uwadze utrwalone orzecznictwo sądowo – administracyjne nie można zgodzić się z twierdzeniami Ekspertyzy jakoby decyzje zarówno środowiskowa jak i decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego są niezgodne z warunkami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wołomin”.*

W żadnym miejscu w Ekspertyzie nie znajduje się powyższe twierdzenie. W żadnym miejscu w Ekspertyzie nie jest badana zgodność Studium z wydanymi decyzjami. Badanie decyzji o lokalizacji celu publicznego było poza zamówionym zakresem przedmiotu Ekspertyzy i odniesienia do tej decyzji nie znajdują się w treści Ekspertyzy.

W treści Ekspertyzy jest wprost stwierdzone:

„Na wstępie należy zauważyć, że Studium nie jest aktem prawa miejscowego i nie stanowi podstawy wydawanych decyzji. (...) Ze względu na fakt, iż Studium nie jest wiążące przy wydawaniu decyzji administracyjnych w dalszej części Analizy decyzje wydane dla Inwestycji nie będą badane pod kątem zgodności ze Studium.”

Zgodnie z umową z Gminą Wołomin, Ekspertyza obejmowała badanie zgodności z prawem Studium w kontekście możliwości zlokalizowania rozbudowy składowiska. Czyli zbadano czy zgodnie z prawem ustalono przeznaczenie terenu jako IO – teren gospodarki odpadami.

W kontekście powyższego, w związku z tym, że w Ekspertyzie nie badano zgodności Studium z decyzją lokalizacji celu publicznego (jak wskazano w Ekspertyzie Studium nie jest wiążące przy wydawaniu decyzji administracyjnych) to zupełnie nieuzasadnione są stwierdzenia zawarte w punkcie 3.1 Uwag do

Ekspertyzy i wydaje się, że wynikają one z braku zapoznania się autorów Uwag z treścią Ekspertyzy.

3. Należy tutaj zauważyć, że w wielu miejscach w treści Uwag do Ekspertyzy przytaczane są twierdzenia, które nie znajdują się w Ekspertyzie, jako twierdzenia Ekspertyzy. Uwagi do Ekspertyzy odnoszą się do twierdzeń i wniosków nie znajdujących się w treści Ekspertyzy.

4. Autorzy Uwag do Ekspertyzy podpierają swoje twierdzenia odnośnie zgodności z prawem Studium treścią Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego oraz Prognozą do Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego. Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego oraz Prognoza do Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego są dokumentami następczymi (wydanymi na podstawie Studium) w stosunku do Studium i ich treść nie może być podstawą oceny treści i procedury uchwalania Studium. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym to Miejscowy Plan Zagospodarowania musi być zgodny ze Studium, a nie odwrotnie. Nie można badać twierdzeń o zgodności z prawem Studium na podstawie aktu, który został uchwalony na podstawie tego Studium, to przeczy wszelkiej logice.

Potwierdza to wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 31 maja 2010 r. (II OSK 575/10) *„Wymóg stwierdzenia zgodności planu ze studium, o jakim mowa w art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jest wymogiem bezwarunkowym i nie jest to wymóg jedynie formalny. A zatem, nawet jeśli rada stwierdzi w uchwale taką zgodność, to i tak kwestia zgodności planu miejscowego z ustaleniami studium podlega ocenie sądu administracyjnego w razie zaskarżenia uchwały w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Organy gminy przed uchwaleniem planu mają bezwzględny obowiązek doprowadzić projekt planu miejscowego do zgodności z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.”*

5. W treści Uwag do Ekspertyzy: *„Reasumując należy odnieść się do treści Ekspertyzy w, której wskazano na niezgodność treści Studium z załącznikiem nr 2 do Studium „Kierunki Zagospodarowania Przestrzennego”, z którego to załącznika wynika, iż omawiany teren jest terenem infrastruktury technicznej (IO) – urządzenia gospodarowania odpadami, a nie terenem zielonym na co wskazuje treść Studium.”*

Poza powyższą deklaracją, brak w tym miejscu jakiegokolwiek odniesienia do tego stwierdzenia Ekspertyzy.

W następnym zdaniu Uwag do Ekspertyzy przytacza się natomiast twierdzenie, które nie pojawia się w Ekspertyzie:

„Mając powyższe na względzie jak i wskazania przedstawionej powyżej Prognozy, która jest dokumentem późniejszym niż powołana w Ekspertyzie „Prognoza

Oddziaływania na Środowisko Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wołomin" z 2011 r. nie można zgodzić się z twierdzeniem, iż zakazana jest rozbudowa przedmiotowego Składowiska z uwagi na położenie niektórych działek na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią."

W Ekspertyzie w analizie Studium nie pojawia się takie stwierdzenie. W Ekspertyzie napisano: „W związku z powyższym przyjęto w tekście Studium, że tereny położone na obszarze bezpośredniego zagrożenia powodziowego należy uznać „za wyłączone spod zabudowy do czasu wykonania odpowiednich zabezpieczeń przeciwpowodziowych."

Z uwagi na zapis w Studium, wyłączający tereny szczególnego zagrożenia powodzią spod zabudowy uznano, że Studium nie narusza w tym zakresie prawa.

Ad 3.2. „DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH DLA PRZEDSIĘWZIĘCIA POLEGAJACEGO NA ROZBUDOWIE ZAKŁADU ZAGOSPODAROWANIA ODPADÓW MZO WOŁOMIN"

Zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych Innych ustaw (Dz U. z 2011 r., Nr 32, poz. 159) „*Studium ochrony przeciwpowodziowej, sporządzone przez właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, zachowuje ważność do dnia sporządzenia mapy zagrożenia powodziowego.*"

Studium ochrony przeciwpowodziowej zostało sporządzone zgodnie art. 79 ustawy prawo wodne, który to artykuł został uchylony ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych Innych ustaw (Dz U. z 2011 r., Nr 32, poz. 159). Jak jednak wskazano w powyższym akapicie pomimo uchylenia art. 79, który stanowił podstawę prawną do sporządzenia Studium ochrony przeciwpowodziowej samo studium zachowało ważność. Nie można więc twierdzić, że klasyfikacja terenu Inwestycji nie została stwierdzona w sposób prawnie wiążący.

W związku z faktem, iż:

- w momencie wydawania decyzji środowiskowej ważne było (przygotowane na podstawie przepisu ustawowego) Studium ochrony przeciwpowodziowej określające zasięgu zalewu bezpośredniego wodą o prawdopodobieństwie 1%, a zatem raz na 100 lat. Czyli zdefiniowano zgodnie z ustawą obszary na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi wynosi raz na 100 lat;

- zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 4 i §2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów, składowiska odpadów nie mogą być lokalizowane na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią;

- obszary szczególnego zagrożenia powodzią zgodnie z art. 9 ust. 1 prawa wodnego zdefiniowane są jako obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (obszary takie zostały określone w Studium ochrony przeciwpowodziowej);

to należy uznać, że obszary określone w Studium ochrony przeciwpowodziowej mieszczą się w definicji obszarów szczególnego zagrożenia powodzią na których nie mogą być lokalizowane składowiska odpadów.

W związku z powyższym w naszej ocenie decyzja środowiskowa została wydana z naruszeniem prawa.

Twierdzenie w Uwagach do Ekspertyzy, że prawo wodne przewiduje możliwość uzyskania zwolnienia od zakazów i ograniczeń dotyczących lokalizowania przedsięwzięć na terenach zagrożenia powodzią jest bezprzedmiotowe, gdyż MZO Wołomin nie występowało o takie zwolnienia na etapie wydawania decyzji środowiskowej.

Należy odrzucić twierdzenia autorów Uwag do Ekspertyzy, że „*Zamiarem Inwestora od samego początku nie było zlokalizowanie inwestycji na terenach zagrożonych powodzią*”. Z treści raportu oddziaływania na środowisko wynika, że przygotowujący raport nierzetelnie podali informację, że teren Inwestycji nie znajduje się w granicach obszaru bezpośrednio zagrożonego powodzią. **Natomiast z mapy przedstawiającej planowane rozmieszczenie i lokalizację obiektów nowej kwatery składowiska złożonej jako załącznik do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej wynika, że przygotowujący mapę planowali lokalizację nowej kwatery składowiska na terenie bezpośrednio zagrożonym powodzią**. Z powyższego wynika, że decyzja środowiskowa została wydana zgodnie z wnioskiem złożonym przez MZO Wołomin.

Ad. 3.3. „POZWOLENIE NA BUDOWĘ”

1. Nie można uznać za omyłkę pisarską brak w decyzji środowiskowej działki nr 425/3. **Wniosek o wydanie decyzji środowiskowej nie obejmował działki 425/3**. Również załącznik graficzny (mapa) do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej (załącznik nr 2) wyraźnie wskazuje, że planowane przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na działce nr 425/3.

2. Nie można zgodzić się z twierdzeniem Uwag do Ekspertyzy, że „*Zmiana nachylenia skarpy nowej kwatery, pomimo iż nie jest zgodna z zapisami decyzji środowiskowej, nie uniemożliwia użytkowania inwestycji po wykonaniu pozostałych obiektów, zgodnie z przepisami.*”

Przed rozpoczęciem eksploatacji nowej kwatery składowiska konieczne będzie doprowadzenie nachylenia skarpy nowej kwatery do stanu określonego w decyzji środowiskowej.

3. Zgadza się, że jest możliwość realizowania inwestycji etapami. Pozwolenie na budowę może być wydane dla wybranych przez inwestora obiektów z całości zamierzenia budowlanego. Jednak w przypadku realizowania inwestycji etapami ustawa stawia pewne warunki, które nie zostały spełnione przy wydawaniu pozwolenia na budowę dla przedmiotowej Inwestycji.

Zgodnie z art. 33 ust 1 prawa budowlanego *„Pozwolenie na budowę dotyczy całego zamierzenia budowlanego. W przypadku zamierzenia budowlanego obejmującego więcej niż jeden obiekt, pozwolenie na budowę może, na wniosek inwestora, dotyczyć wybranych obiektów lub zespołu obiektów, **mogących samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem.**”*

„... w przypadku zamierzenia budowlanego obejmującego budowę więcej niż jednego obiektu, możliwe jest "etapowanie" procesu budowlanego. Wymaga to złożenia wyraźnego wniosku inwestora, przy czym wydane w tym trybie pozwolenie na budowę może dotyczyć wybranych obiektów (lub zespołu obiektów) mogących samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem.

Wydanie pozwolenia na budowę na poszczególne obiekty możliwe jest jedynie wówczas, gdy mogą być one użytkowane zgodnie z ich docelową funkcją i sposobem zagospodarowania.¹”

„Niedopuszczalne jest również takie dzielenie projektu budowlanego, w wyniku którego powstanie wprawdzie obiekt budowlany, jednakże niekompletny oraz nieprzydatny do takiego użytku, dla jakiego został przeznaczony. Taki podział inwestycji uniemożliwi korzystanie z niej zgodnie z jej funkcją, natomiast konieczność uzupełnienia inwestycji może pozbawić osoby trzecie skutecznej obrony ich praw” (zob. wyr. WSA w Warszawie z 6.9.2006 r., VII SA/WA 808/06, Legalis).

Czyli zgodnie z ustawą można realizować inwestycję etapami, jeśli wybrane obiekty z całości zamierzenia budowlanego, będą mogły samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem. Jako, że hala przyjęć stanowi warunek funkcjonowania pozostałych obiektów Inwestycji zgodnie z decyzją środowiskową, to należy stwierdzić, że organ wydał pozwolenie na budowę dla obiektów nie mogących samodzielnie funkcjonować zgodnie z przeznaczeniem, czym naruszył prawo.

¹ Komentarz „Prawo budowlane” red. Niewiadomski 2015

Ad. 3.4. „POZWOLENIE NA UŻYTKOWANIE”

1. Przywołane przez autorów Uwag do Ekspertyzy wyroki NSA i WSA nie mogą być podstawą badania naruszenia prawa przy wydawaniu pozwolenia na użytkowanie składowiska, gdyż zostały wydane w innym stanie faktycznym oraz zostały wydane przed wejściem w życie ustawy o odpadach, której art. 128 wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego przed uzyskaniem pozwolenia na użytkowanie. Czyli w przytoczonych wyrokach, w swojej ocenie sądy nie mogły wziąć pod uwagę regulacji art. 128 ustawy o odpadach, bo ona jeszcze nie istniała. Ponadto przywołane wyroki w stanie faktycznym nie dotyczą pozwolenia na użytkowanie składowiska odpadów, które ze względu na swoje oddziaływanie jest objęte szczególną procedurą uzyskiwania pozwolenia na użytkowanie. Przytoczone wyroki zostały wydane w sprawie basenu portowego dla jachtów na Mazurach i dotyczyły legalizacji samowoli budowlanej, czyli stanu faktycznego diametralnie innego niż w Wołominie.

Ponadto przytoczone przez autorów Uwag do Ekspertyzy wyroki sądów odnoszą się tylko i wyłącznie do zależności pomiędzy pozwoleniem na budowę, a pozwoleniem na użytkowanie. Wyroki te stwierdzają tylko i wyłącznie, że organ wydający pozwolenie na użytkowanie jest związany zakresem decyzji o pozwoleniu na budowę. W żadnym wyroku sądy nigdy nie stwierdziły, że organ wydający pozwolenie na użytkowanie jest związany tylko i wyłącznie ustawą prawo budowlane i nie ma stosować przepisów szczególnych zawartych w innych ustawach np. w ustawie o odpadach.

Przepisy ustawy o odpadach obowiązują na równi z przepisami ustawy prawo budowlane i dlatego art. 128 ustawy o odpadach znajduje zastosowanie w przedmiotowym postępowaniu jako norma szczególna, w stosunku do przepisów o udzielaniu pozwoleń na użytkowanie zawartych w ustawie prawo budowlane.

Dlatego należy stwierdzić, że w Ekspertyzie prawidłowo została przeprowadzona ocena, zgodności z prawem wydania pozwolenia na użytkowanie. Potwierdzeniem tego jest interpretacja Ministerstwa Środowiska zawarta w opracowaniu *„Odpowiedzi na pytania dotyczące interpretacji przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21) przekazane przez urzędy marszałkowskie i regionalne dyrekcje ochrony środowiska”*. Zgodnie ze stanowiskiem zajęтым przez Ministerstwo Środowiska w świetle art. 128 ustawy o odpadach zarządzający składowiskiem najpierw powinien uzyskać pozwolenie zintegrowane, a dopiero po jego uzyskaniu pozwolenie na użytkowanie. Ministerstwo Środowiska potwierdziło również, że wydający pozwolenie na użytkowanie składowiska odpadów powinien odmówić wydania tego pozwolenia, jeżeli składowisko nie posiada pozwolenia zintegrowanego.

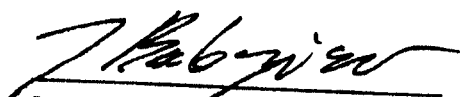
2. Podnoszona w Uwagach do Ekspertyzy kwestia etapowania nie ma wpływu na ocenę prawidłowości wydawania pozwolenia na użytkowanie. Przyjmowanie jakichkolwiek założeń przez autorów Uwag do Ekspertyzy nie zmienia stanu faktycznego, który jest następujący - na podstawie pozwolenia na budowę wybudowano składowisko odpadów.

Norma art. 128 ustawy o odpadach jest bardzo prosto skonstruowana. Odnosi się ona tylko do **składowisk odpadów**. Nie odnosi się ona do innych obiektów jak np. Instalacje przetwarzania odpadów. Dlatego realizacja w dalszych etapach obiektów przetwarzania odpadów nie wpływa na obowiązek uzyskania pozwolenia zintegrowanego przed uzyskaniem pozwolenia na użytkowanie.

*„Zarządzający składowiskiem odpadów może rozpocząć działalność polegającą na prowadzeniu **składowiska odpadów** po uzyskaniu kolejno:*

- 1) pozwolenia zintegrowanego albo zezwolenia na przetwarzanie odpadów;*
- 2) pozwolenia na użytkowanie **składowiska odpadów**;*
- 3) decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów.”*

W przedmiotowej sytuacji, poza innymi obiektami objętymi pozwoleniem na użytkowanie, zostało wydane pozwolenie na użytkowanie nowej kwatery **składowiska odpadów**. Dla nowej kwatery składowiska nie uzyskano pozwolenia zintegrowanego przez wydanie pozwolenia na użytkowanie. Czyli zgodnie z powyższym organ wydał pozwolenie na użytkowanie z naruszeniem prawa.

Jacek Babczyński
Radca prawny
grudzień 2015 roku

Jacek Babczyński
radca prawny
WA 8523